

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело № 20221100901719 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Производството е образувано по молба на Юробанк България АД срещу Д.Х. БГ ЕООД по чл. 625 от ТЗ.

Молителят твърди, че на 26.06.2014 г. е сключил с длъжника в качеството си на кредитополучател, П.Т.Н., в качеството ѝ на съдлъжник, и Н.Б.Н.-В., в качеството ѝ на съдлъжник, договор за банков кредит Продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664, по силата на който Банката е предоставила на кредитополучателя във връзка с неговата служебна/професионална дейност овърдрафтен кредит по разплащателната му сметка „Динамика“ или „Динамика +“ в размер на 40 000 лв. (четиридесет хиляди лева) за посрещане на краткосрочни оборотни нужди. Договореният кредит се предоставил за срок от 120 месеца, считано от откриването на заемната сметка по кредита. Сочи се, че съгласно чл. 5, ал. 1 от Договора дължимата годишна лихва за предоставения кредит включва сбора от действащия референтен лихвен процент П. БМБ за кредити малък бизнес на Юробанк България АД за лева (наричан за краткост П. БМБ), обявен от БАНКАТА, и договорна преференциална лихвена надбавка в размер на 7.45 (седем цяло четиридесет и пет стотни) пункта, но не по-ниска от 7 %. Референтният лихвен процент П. БМБ на Юробанк България АД за кредити малък бизнес се определя от Комитета по управление на активите и пасивите на Банката, съгласно формулата и условията, дефинирани в методологията на банката за определяне на референтен лихвен процент по кредити малък Бизнес П. БМБ. Към датата на подписване на договора за кредит П. БМБ за лева е бил 6%

процента. Твърди се, че съгласно договора референтният лихвен процент П. БМБ подлежи на преразглеждане на тримесечна база, при спазване на условията, описани и Методологията за определяне на референтен лихвен процент по кредита малък бизнес П. БМБ, като промените в него стават задължителни за страните, считано от първото 21-во число след промяната му. Правилата за промяната са посочени в договора. Съгласно чл. 6 от договора при просрочие на дължимите погасителни вноски по кредита, както и при предсрочна изискуемост на кредита, дължимата от КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ лихва по чл.5, ал.1 се увеличавала автоматично с наказателна надбавка (неустойка) за просрочие на главница в размер на 3.0 пункта. Съгласно чл. 4а, ал. 1 от договора, кредитополучателят се задължава да сключи за своя сметка застраховка, като застрахова всички съдружници на дружеството кредитополучател - физически лица и да поддържа през целия срок на договора личната застраховка с бенефициент банката и при условия, одобрени от Банката. Кредитополучателят се задължавал своевременно да заплаща/осигурява заплащането на всички дължими месечни застрахователни премии, съгласно условията на застраховката. Съгласно чл. 7, ал.1 от Договора, кредитополучателят заплащал на Банката такса одобрение в размер на 1 % върху размера на кредита, платима еднократно при откриване на заемната сметка по кредита. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Договора, към датата на преразглеждане на договора кредитополучателят заплаща на Банката еднократно такса подновяване в размер на 1% върху размера на подновения кредит.

В молбата се твърди, че съгласно чл. 25 от договора за кредит банката има право да обяви за изискуемо преди срока цялото кредитно задължение, когато кредитополучателят е станал неплатежоспособен или умишлено се е поставил в състояние на неплатежоспособност; не е осигурил при поискване от банката, данни за имущественото си състояние или ѝ е отказал достъп до ипотеките недвижими имоти или заложените вещи; е представил 2 неверни данни по справки, декларации и счетоводни документи при сключване на договора за кредит и по време на изпълнението му.

Поддържа се, че към договор за банков кредит продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664 от 26.06.2014 г. са сключени Анекс No 1 от 24.04.2015 г. (увеличен е размера на предоставения кредит с 30 000 лева, и са уговорени начините на определяне на лихвения процент, надбавката, и допълнителни задължение за кредитополучателя, вкл. и задължението да поддържа определен оборот), Анекс No2 от 05.05.2020 г., Анекс No 3 от 18.12.2020 г. (страните се съгласяват, че при просрочие повече от 30 дни на която и да е вноска по кредита, лихвената надбавка се увеличава с 1 % /един процентен пункт/ и увеличението на надбавката е валидно за целия остатъчен срок по кредита), неразделна част от договора за кредит.

Молителят сочи, че кредитополучателят е в неизпълнение на задълженията си за погасяване на предоставения му кредит съобразно уговорените условия, като плащанията по кредита спрели на 06.07.2022 година.

Към датата на подаване на молбата по чл. 625 от ТЗ от кредитора, е допусната забава в плащанията по главница и/или лихва, което е довело до настъпване на предсрочна изискуемост на вземането и на осн. чл. 25 и чл. 26 от договора за банков кредит Продукт „Бизнес Овърдрафт“ BL48664 от 26.06.2014 г., и чл. 60, ал. 2 от Закона за кредитните институции, за банката възникнало право да обяви кредита за предсрочно изискуем.

Кредиторът сочи, че с молбата обявява договора за банков кредит Продукт „Бизнес Овърдрафт“ BL48664 от 26.06.2014 г. за предсрочно изискуем в размер на пълния му неизплатен остатък. Поддържа се, че към 19.09.2022 г. размерът на общото задължение на "Д.Х. БГ" ЕООД по Договор за банков кредит Продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664 от 26.06.2014 г. възлизало на 72 453,29 лв., от които: - главница - 70 000 лв.; - възнаградителна лихва за периода 06.07.2022 г. - 18.09.2022 г. - 2 273,29 лв.; - такси за периода 11.07.2022 г. - 18.09.2022 г. - 120 лв.; - разноси за изготвяне и връчване на 3 бр. уведомления за обявяване на предсрочна изискуемост от ЧСИ С.Х., рег. 863 на КЧСИ, с район на действие - Софийски градски съд - 60 лева.

Молителят поддържа, че длъжникът е в състояние на неплатежоспособност, считано от 07.07.2022 г., тъй като е спрял плащанията по договора за банков кредит след тази дата. Евентуално (така молба – уточнение от 27.10.2022 г.) се твърди наличие на основанието свръхзадължнялост, тъй като ответника не разполага с активи за покриване на задълженията му. Поддържа се, че състоянието на неплатежоспособност и свръхзадължнялост е посочено и от самия длъжник в молба по чл. 625 от ТЗ, по която е образувано т. дело 1465/2022 по описа на СГС, VI-24 състав.

С определение 3947/09.12.2022 г. на основание чл. 629, ал.4 от ТЗ като присъединен кредитор по делото е конституиран И. П. П..

И. П. твърди, че има вземане спрямо ответника Д.Х. БГ ООД в размер на 32 490 лева - дължима сума по анулирана от кредитора резервация за почивка до Сейшелските острови за периода 04.12.2021 г. – 13.12.201 година., за която сума е издадено кредитно известие 1000002174 по фактура 0000007459/16.11.2021 година. Твърди се, че се касае за вземане по чл. 88 от Закона за туризма във връзка с прекратяване на договор за туристически пакет от пътуващия – кредитора в производството.

Поддържа, че с оглед неплащането на задължението длъжникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност, считано от 13.12.2021 година.

Ответникът Д.Х. БГ ЕООД, уведомен за производството по реда на чл. 50, ал.24 от ГПК не взема становище по исканията.

В съдебно заседание и двамата кредитори поддържат исканията си.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 от ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи, намира за установено следното от фактическа страна:

Относно вземанията на молителя Юробанк България АД

Установява се от събраните по делото писмени доказателства – (договор за банков кредит Продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664 от 26.06.2014 г.), че между молителя Юробанк България АД като кредитор от една страна и Д.Х. БГ ООД, от друга страна като кредитополучател, П.Т.Н. и Н.Б.Н.-В., в качеството им на съдлъжници е сключен договор за банков кредит, по силата на който Банката е предоставила на кредитополучателя във връзка с неговата служебна/професионална дейност овърдрафтен кредит по разплащателната му сметка „Динамика“ или „Динамика +“ в размер на 40 000 лв. за посрещане на краткосрочни оборотни нужди. Договореният кредит се предоставя за срок от 120 месеца, считано от откриването на заемната сметка по кредита. Съгласно чл. 5, ал. 1 от договора дължимата годишна лихва за предоставения кредит включва сбора от действащия референтен лихвен процент П. БМБ за кредити малък бизнес на Юробанк България АД за лева (наричан за краткост П. БМБ), обявен от БАНКАТА, и договорна преференциална лихвена надбавка в размер на 7.45 (седем цяло четиридесет и пет стотни) пункта, но не по-ниска от 7 %. Референтният лихвен процент П. БМБ на Юробанк България АД за кредити малък бизнес се определя от Комитета по управление на активите и пасивите на Банката, съгласно формулата и условията, дефинирани в методологията на банката за определяне на референтен лихвен процент по кредити малък Бизнес П. БМБ.

Съгласно чл. 6 от договора при просрочие на дължимите погасителни вноски по кредита, както и при предсрочна изискуемост на кредита, дължимата от КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ лихва по чл.5, ал.1 се увеличава автоматично с наказателна надбавка (неустойка) за просрочие на главница в размер на 3.0 пункта. Съгласно чл. 4а, ал. 1 от Договора, кредитополучателят се задължава да сключи за своя сметка застраховка, като застрахова всички съдружници на дружеството кредитополучател - физически лица и да поддържа през целия срок на договора личната застраховка с бенефициент банката и при условия, одобрени от банката. Кредитополучателят се задължавал своевременно да заплаща/осигурява заплащането на всички дължими месечни застрахователни премии, съгласно условията на застраховката. Съгласно чл.7, ал.1 от договора, кредитополучателят заплаща на Банката такса одобрение в размер на 1 % върху размера на кредита, платима еднократно при откриване на заемната сметка по кредита. Съгласно чл.7, ал.2 от Договора, към датата на преразглеждане на договора кредитополучателят заплаща на банката еднократно такса подновяване в размер на 1% върху размера на подновения кредит.

В молбата се твърди, че съгласно чл. 25 от договора за кредит банката има право да обяви за изискуемо преди срока цялото кредитно задължение, когато кредитополучателят е станал неплатежоспособен или умишлено се е поставил в състояние на неплатежоспособност; не е осигурил при поискване от банката, данни за имущественото си състояние или ѝ е отказал достъп до ипотекираните недвижими имоти или заложените вещи; е представил 2

неверни данни по справки, декларации и счетоводни документи при сключване на договора за кредит и по време на изпълнението му.

Към договор за банков кредит продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664 от 26.06.2014 г. са сключени Анекс No 1 от 24.04.2015 г. (за увеличаване на размера на предоставения кредит с 30 000 лева, и са уговорени начините на определяне на лихвения процент, надбавката, и допълнителни задължение за кредитополучателя, вкл. и задължението да поддържа определен оборот), анекс No2 от 05.05.2020 г., анекс No 3 от 18.12.2020 г. (страните се съгласяват, че при просрочие повече от 30 дни на която и да е вноска по кредита, лихвената надбавка се увеличава с 1 % /един процентен пункт/ и увеличението на надбавката е валидно за целия остатъчен срок по кредита), неразделна част от договора за кредит.

Видно от извлечение от счетоводните книги на Юробанк България АД (стр. 17 по делото) по договор за банков кредит Продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664 от 26.06.2014 г. към 18.09.2022 г. Д.Х. България ЕООД има задължение в размер на 70 000 лева – главница, възнаградителна лихва в размер на 2 273,29 лева, такси – 120 лева, нотариални разноски 0- 60 лева, от които има три броя непогасени вноски за лихва.

По делото е представено и уведомление за обявяване на договора за кредит за предсрочно изискуем, връчено на 21.09.2022 г. чрез залепване на уведомление на врата на апартамента, посочен като седалище и адреса на управление на длъжника – кредитополучател, тъй като на адреса няма представител на фирмата, офис, служители. Уведомлението е връчено чрез ЧСИ С.Х..

Във връзка с установяване вземанията на кредиторите в производството и финансово-икономическото състояние на ответното дружество по делото е прието основно и допълнително заключение на вещото лице З. Д.. Заключениета не са оспорени от страните и съдът ги кредитира изцяло, като компетентни и безпристрастно изготвени.

Вещото лице Д. е изготвила и двете заключения след работа с приложените по делото документи, справка в НАП и след справка в счетоводството на дружеството – длъжник, чрез осигурена информация от дружеството, което осъществява счетоводното обслужване на Д.Х. България ЕООД (съгласно дадените разяснения от вещото лице в о.с.з по делото, проведено на 20.12.2022 г.).

Вещото лице Д., след справка с аналитичните разшифровки, е установило, че в счетоводството на кредитополучателя Д.Х. България ЕООД относно кредитора Юробанк България АД са посочени следните суми:

Сметка 151 „Получени краткосрочни. Заеми - Юробанк България - овърдрафт 69404,69 лева – задължение на 01.01.2021 г., платени суми - 797608,11 лева, усвоени средства - 792132,49, задълженеи към 31.12.2021 г - 63929,07 лева,

Сметка 152 „Получени дългосрочни заеми“ - Юробанк България - обор. с/сва 39170,66 лева – задълженеи към 31.12.2021 г., платени заеми -

10458,15 лева, задълженеи към 31.12.2021 година - 28712,51 лева.

В съдебно заседание вещото лице Д. е посочила, че задълженията към „Юробанк България“ АД, както е посочено на стр. 12 от заключението са вземания за овърдрафт, затова и платените суми в рамките на годината възлизат на 797 608,11 лева и са усвоени 792 132,49 лева. Отделно към „Юробанк България“ АД има и друг заем за оборотни средства, като задължението по този заем към 31.12.2022 г. е 28 712 лева.

Към 31.12.2022 г. в счетоводството на длъжника е вписано задължение към Юробанк България АД - овърдрафт – краткосрочни задължения, сметка 151 – към 01.01.2022 г. – 63 929,07 лева, платени 59588,54, усвоени средства – 65 659,47 лева, задължения към 31.12.2022 г. – 70 000 лева.

По делото са приети като доказателство и приложените към молбата на длъжника по чл. 625 от ТЗ, по която е образувано т. дело 1465/2022 г. по описа на СГС, ТО, VI24 състав, списъци с кредиторите на дружества, където, видно от отбелязванията фигурира вземане в размер на 70 000 лева – главница, 1146,46 лихва.

Относно вземанията на кредитора И. П.

Установява се по делото (договор за продажба на туристически пакет 4326/10.11.2021 г., че между И. П. и Д.Х. БГ ЕООД, като туроператор, представляван от турагента си У. АД, удостоверение за регистрация 01-8156, е сключен договор за закупуване на туристически пакет – почивка на Сейшели с чартър от София. Общата цена на пакета е 33 490 лева.

Посочени са елементите на туристическия пакет и какво включва цената – самолетен билет София-Махе-София, с включен регистриран багаж, нощувки, трансфер хотел – летище, медицинска застраховка. Съгласно

Съгласно стандарния формуляр за предоставяне на информация във връзка с договори за туристически пакети – Приложение 1 към чл. 82, ал.1 от Закон за туризма, пътуващите имат право да прекратят договора , без да заплащат такса за прекратяване и да получат пълно възстановяване на всички плащания при съществена промяна на някой от основните елементи на туристическия пакет, различен от цената. Това е предвидено и в 3.6 от ОУ за продажба на туристически пакет, част от процесния договор, съгласно която разпоредба при значителна промяна в някои от съществените клаузи на договора за туристически пакет, потребителят има право да се откаже от договора без да дължи неустойки или обезщетение.

Представена е проформа фактура от 10.11.2021 г. и фактура от 16.11.2021 г., с получател У. АД и доставчик Д.Х. БГ ЕООД, с данъчно събитие – плащане по резервация 4326-Почивка на Сейшели – 04.12.2021 г.. представено е и преводно нареждане от 12.11.2021 г. за платена сума по резервацията 32 490 лева. Не се спори от длъжника, че е получил плащането.

Установява се от представената електронна кореспонденция, че на 23.11.2021 г. от длъжника Д.Х. България ЕООД е изпратено уведомление до

туристически агент, че чартъра за Сейшелите за 04.12.2021 г. се отменя, поради което е предложен и алтернативен вариант за превоз. От името на У. АД е изпратено уведомление, че се очаква писмено потвърждение за анулирана резервация, като е изпратено и кредитно известие.

Представено е по делото и кредитно известие от 13.12.2021 г., с доставчик Д.Х. БГ ЕООД и получател У. АД за сумата от 32 490 лева – основание – възстановяване на сума и доставчик по резервация 4326, почивка Сейшли-неосъществена.

Във връзка с установяване дали вземането на И. П. е осчетоводено в счетоводството на Д.Х.Б. ЕООД, по делото е изготвено допълнително заключение на ССЧЕ, което е неоспорено от страните и което съдът кредитира изцяло.

Вещото лице З. Д. сочи, че в счетоводството на ответника – длъжник е осчетоводено плащане от У. АД, ЕИК **** към „Д.Х. БГ“ ЕООД на сумата 32 490,00 лв, въз основа на издадена Проформа фактура № В00001030/10.11.2021 г от „Д.Х. БГ“ ЕООД, като е задържана сумата от 1 000 лв. като комисионна. На 12.11.2021 г У. АД, ЕИК **** е наредила плащане към дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД на сумата 32 490,00 лева със записано основание: “проф. № В00001030/10.11.2021 г, пор. 45-64200“.

Издадената от дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД Проформа фактура № В00001030/10.11.2021 г на У. АД, ЕИК **** на стойност 32 490 лв. е само съобщение към У. АД, ЕИК **** за дължимата сума. Проформа фактурата не намира счетоводно отражение в счетоводните регистри.

Издадената оригинална фактура № 0000007459/16.11.2021 г на У. АД, ЕИК **** на стойност 32 490,00 лв. със записано основание: „ плащане по рез.4326- почивка на Сейшли-04.12.2021 г“ е осчетоводена в счетоводството на „Д.Х. БГ“ ЕООД по с/ка 411 “Клиенти“, аналитичната партида на У. АД, ЕИК ****, като вземане от него и съответно отчетена сумата като Приходи за бъдещи периоди за настаняване извън общността по с/ка 75313. Това начислено вземане е закрито с получената вече сума по разплащателната сметка на дружеството.

С дата 16.11.2021 г. дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД е издало оригинална фактура № 0000007459/16.11.2021 г на У. АД, ЕИК **** на стойност 32 490,00 лв. със записано основание: „ плащане по рез.4326- почивка на Сейшли-04.12.2021 г.“ С дата 13.12.2021 г. „Д.Х. БГ“ ЕООД е издало ДКИ № 1000002174/13.12.2021 г на У. АД, ЕИК **** на стойност 32 490,00 лв. със записано основание: „ възстановяване на сума по рез.4326- почивка на Сейшли- 04.12.2021 г- неосъществена“.

С дата 13.12.2021 г. дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД е издало КИ № 1000002174/13.12.2021 г на У. АД, ЕИК **** на стойност 32 490,00 лв със записано основание: „възстановяване на сума по рез.4326- почивка на Сейшли- 04.12.2021 г. - неосъществена“

С КИ № 1000002174/13.12.2021 г. на У. АД от „Д.Х. БГ“ ЕООД в счетоводните регистри на „Д.Х. БГ“ ЕООД е сторниран начисления приход за

бъдещи периоди и е начислено задължение към У. АД, ЕИК **** по с/ка 411 „Клиенти“, аналитичната партида на У. АД.

Съгласно счетоводните регистри на дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г. се води задължение към У. АД, ЕИК **** за сумата 32 490,00 лева.

От представеното удостоверение от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ се установява, че в централната база на АИС-КАТ към 24.10.2022 г. на името на Д.Х. БГ ЕООД няма регистрирани МПС.

От представеното удостоверение от Служба по вписванията, гр.София е видно, че за периода 01.01.1991 г. – 19.10.2022 г. липсват вписвания, отбелязвания и заличавания по отношение на Д.Х. БГ ЕООД.

Съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ – основно и допълнително, относно финансовото състояние на длъжника се установява следната структура на активите и пасивите на дружеството:

Показатели	към 31.12.2021		към 31.12.2020		към 31.12.2019		към 31.12.2018		към 31.12.2017	
за структура	Ст/ст	%	Ст/ст	%	Ст/ст	%	Ст/ст	%	Ст/ст	%
структура на актива на баланса										
материални активи	1	0,1%	0	0,0%	1	0,2%	1	0,2%	1	0,2%
нематериални активи	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
срочни финансови активи	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
налогови данъци	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
материални запаси	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
срочни вземания	805	97,6%	650	90,0%	536	83,8%	609	94,4%	456	93,1%
срочни финансови активи	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
финансови средства	19	2,3%	72	10,0%	103	16,1%	35	5,4%	33	6,7%
за бъдещи периоди	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
Сума на актива	825	100,0%	722	100,0%	640	100,0%	645	100,0%	490	100,0%
структура на пасива на баланса										
умен капитал	1	0,1%	1	0,1%	1	0,2%	1	0,2%	1	0,2%
запаси	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
чист финансов резултат	117	14,2%	127	17,6%	44	6,9%	72	11,2%	35	7,1%
срочни задължения	0	0,0%	156	21,6%	169	26,4%	156	24,2%	63	12,9%
срочни задължения	707	85,7%	438	60,7%	426	66,6%	416	64,5%	391	79,8%
за бъдещи периоди и финансови	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
Сума на пасива	825	100,0%	722	100,0%	640	100,0%	645	100,0%	490	100,0%

Вещото лице е установило, че съгласно балансите на „Д.Х. БГ“ ЕООД, преобладаващ дял в активите на дружеството към 31.12.2021 г., към 31.12.2020 г., към 31.12.2019 г., към 31.12.2018 г. и към 31.12.2017 г. имат краткосрочните вземания, както следва:

- към 31.12.2021 г. в размер на 805 х.лв. представляващи 97,6 % от

общите активи

- към 31.12.2020 г в размер на 650 х.лв представляващи 90,0 % от общите активи
- към 31.12.2019 г в размер на 536 х.лв представляващи 83,8 % от общите активи
- към 31.12.2018 г в размер на 609 х.лв представляващи 94,4 % от общите активи
- към 31.12.2017 г в размер на 456 х.лв представляващи 93,1 % от общите активи;

В допълнителното заключение вещото лице е посочило, че към 31.12.2022 г. съгласно представен междинен предварителен финансов отчет и към 31.12.2021 г. е видно, че за целия анализиран период, преобладаващи в активите на дружеството са били краткотрайните активи, а именно:

-към 31.12.2022 г в размер на 649 х.лв.- представляващи 100,0 % от общите активи

- към 31.12.2021 г в размер на 824 х.лв. - представляващи 99,9 % от общите активи

като преобладаващи в краткотрайните активи са били краткосрочните вземания, а именно:

- към 31.12.2022 г в размер на 635 х.лв. - представляващи 97,8 % от общите активи
- към 31.12.2021 г в размер на 805 х.лв, представляващи 97,6 % от общите активи;

Съгласно баланса на дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД към 31.12.2022 г. общият размер на вземанията възлиза на 635 х.лв, в т.ч. - вземания от клиенти и доставчици 267 х.лв. (от които вземания от клиенти – 111 х.лв; вземания от доставчици 87 х. лева), вземания по аванси 69 х. лева, други вземания – 368 х. лева.

Относно структурата на пасивите за изследвания период, вещото лице е констатирало следното:

Съгласно балансите на дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД към 31.12.2021 г, към 31.12.2020 г., към 31.12.2019 г, към 31.12.2018 г и към 31.12.2017 г, структурата на задълженията на дружеството, в т.ч. дългосрочни и краткосрочни задължения, е както следва:

Показатели за структура	към 31.12.2021		към 31.12.2020		към 31.12.2019		към 31.12.2018		към 31.12.2017	
	Ст/ст	%	Ст/ст	%	Ст/ст	%	Ст/ст	%	Ст/ст	%
Дългосрочни задължения	0	0,0%	156	21,6%	169	26,4%	156	24,2%	63	12,9%
Краткосрочни задължения	707	85,7%	438	60,7%	426	66,6%	416	64,5%	391	79,8%

Дългосрочни задължения на дружеството по години са формирани от 100 % за годините от задължения към финансови предприятия – за 2017 г. – 63 х. лева, за 2018 г. – 156 х. лева; за 2019 г. – 169 х. лева, за 2020 г. – 156 х. лева, за 2021 г. – 0 х.лева. 2022 г. – 0 х. лева;

Краткосрочните задължения са, както следва:

Ms	Краткосрочни задължения	към 31.12.2022	към 31.12.2021	към 31.12.2020	към 31.12.2019	към 31.12.2018	към 31.12.2017
11.	Задължения към свързани предприятия	0	0	0	0	0	0
12.	Задължения към финансови предприятия	70	115	0	0	0	112
13.	Търговски заеми	0	0	0	0	0	0
14.	Задължения към доставчици и клиенти	125	149	70	145	135	160
15.	Задължения по аванси	45	246	330	261	263	108
16.	Данъчни задължения	48	42	17	7	7	3
17.	Задължения към персонала	5	3	5	3	7	4
18.	Задължения към осигурителни предприятия	15	10	16	10	4	4
19.	Провизии	0	0	0	0	0	0
20.	Др. заеми и дългове	285	142	0	0	0	0
	Общо:	593	707	438	426	416	391

Съгласно справка за задълженията на дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД към 03.02.2023 г. общият размер на задълженията на дружеството към НАП възлиза на 68 864,21 лева, от които 62 131,48 лева – главница и 6 732,73 лева - лихва. Във връзка с тези задължения на дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД при НАП е образувано изпълнително дело и е назначен публичен изпълнител Л.Й.. Най-старото неплатено задължение по главница от дружеството „Д.Х. БГ“ ЕООД за публично задължение е с падеж 25.05.2021 година.

Вещото лице Д. е установило, след справка в счетоводството на ответника, че от посочените към 31.12.2022 г. 267 х.лв. краткосрочни вземания от клиенти и доставчици 67 х.лв са възникнали през 2022 г. и 200 х.лв са за период повече от една 1 година; посочените към 31.12.2021 г. 368 х.лв като други краткосрочни вземания 92 х.лв са вземания възникнали през 2022 г и 276 х.лв .над 1 година. Установено е, че отразените в баланса налични парични средства са блокирани.

Установено е, че от посочените към 31.12.2021 г. 256 х.лв краткосрочни вземания от клиенти и доставчици 83 х.лв са възникнали през 2021 г и 173 х.лв са от над 1 година; посочените към 31.12.2021 г 549 х.лв като други краткосрочни вземания 262 х.лв са вземания възникнали през 2021 г и 287 х.лв над 1 година.

Във връзка с горните констатации, вещото лице изчислява вариант на коефициентите на ликвидност към 31.12.2021 г, отнасяйки сумата от 460 х.лв като вземания над 1 година и 345 х.лв вземания до 1 година и съответно дава вариант на коефициентите на ликвидност към 31.12.2022 г. отнасяйки сумата от 476 х.лв. като вземания над 1 година, и 159 х.лв. вземания до 1 година, както и намалявайки наличните краткотрайни активи със сумата 14 х.лв. - блокираните парични средства.

Показатели	Вариант	към	Вариант	към	към	към	към	към
Ликвидност			към	31.12.2021	31.12.2020	31.12.2019	31.12.2018	31.12.2017

	към	31.12.2022	31.12.2021					
ф на обща ликвидност	31.12.2022 0,2681	1,0944	0,5149	1,1655	1,6484	1,5000	1,5481	1,2506
ф на бърза ликвидност	0,2681	1,0944	0,5149	1,1655	1,6484	1,5000	1,5481	1,2506
ф на незабавна ликвидност	0,0000	0,0236	0,0269	0,0269	0,1644	0,2418	0,0841	0,0844
ф. на абсолютна ликвидност	0,0000	0,0236	0,0269	0,0269	0,1644	0,2418	0,0841	0,0844

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо кумулативното наличие на всички елементи на фактическия състав, установен в чл. 608, 625 и 631 от ТЗ, а именно: 1) да е подадена молба от някое от лицата по чл. 625 от ТЗ; 2) длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ; 3) да са налице някои от предпоставките по чл. 608, ал. 1 от ТЗ - да е налице неудовлетворено парично вземане от някоя от четирите посочени категории; 4) да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ - невъзможност на длъжника да изпълни изискуемо парично вземане и 5) затрудненията на длъжника да не са временни и състоянието да е обективно и трайно.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки - сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 от ТЗ.

Ответникът по молбата е "търговец" по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, тъй като е търговско дружество съобразно правно-организационната си форма.

Относно молителя Юробанк България АД

Съдът намира, че с оглед изявлението на кредитора, иницирал производството Юробанк България АД, уточнено с молбата от 27.10.2022 и дадените разяснения в решение 201/11.12.2014 г. по т. дело 659/2014 г. I ТО на ВКС, представляващо задължителна практика по чл. 290 от ГПК, следва да се приеме, че молителят твърди наличие на двете основания - неплатежоспособност и свръхзадължнялост за откриване на производството по несъстоятелност при условията на евентуалност, като главното твърдение е за наличие на състоянието на неплатежоспособност, а евентуалното - за свръхзадължнялост.

Съдът ще разгледа първо дали са налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност.

Първият въпрос по делото е дали молителят Юробанк България АД има вземане, което покрива критериите на чл. 608, ал.1, т.1 от ТЗ, т.е дали е налице парично вземане, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ.

Както е посочено в цитираното решение на ВКС преценката дали лицето, подало молбата, има качеството кредитор по търговска сделка, се извършва в контекста на разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ, която разяснява кои вземания имат характера на такива по търговска сделка. Разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ няма отношение към пораждаването на материалното право на кредитора, а към правните му последици и в частност към наличието на процесуалното право да поиска откриване на производство по несъстоятелност на длъжника. Преценката за наличие на това процесуално право при ангажирани доказателства за възникване на твърдяното вземане, обосноваващо качеството му на кредитор, следва да бъде извършена съобразно действащите към момента на приключване на устните състезания правни норми, в това число нормата на чл. 608, ал. 1 ТЗ в редакцията ѝ към този момент.

Съгласно текста на чл. 608, ал.1, т.1 от ТЗ, в настоящата редакция, която е валидна и към момент на възникване на вземането на кредитора в настоящото производство неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ.

Установява се по делото, че ищецът Юробанк България АД има вземане в размер на сумата от 70 000 лева – главница и 2453 лева – лихва, разноски и такси по договор за банков кредит Продукт "Бизнес овърдрафт" BL48664.

Установи се, че задълженията на ответника като кредитополучател са обявени надлежно за предсрочно изискуеми от банката. Тези задължения са отразени и в счетоводството на ответника, видно от заключението на ССЧЕ.

Доколкото се касае за вземане по силата на договора на банков кредит, вземането на молителя е от търговска сделка, следователно, легитимира молителя като кредитор, който може да иска откриване на производство по несъстоятелност.

Поради това се установява наличието на третата предпоставка за откриване на производството по несъстоятелност на ответното дружество.

Относно вземането на кредитора И. П.

Видно от вписванията пои партидата на Д.Х. БГ ЕООД, длъжникът е дружество, което по предмет на дейност осъществява туроператорска и

турагентска дейност, хотелиерство, ресторантьорство, кафетерии, комплексни увеселителни, развлекателни, транспортни и туристически и др. дейност.

По делото се установява, че длъжникът Д.Х. БГ ЕООД е туроператор, вписан в Регистър на регистрираните туроператори и туристически агенти със заповед за регистрация Т-РД-14-450/21.12.2011 под номер РК-01-6880.

Следователно, сделките, сключвани от ответника в рамките на осъществяваната от него дейност като туроператор и туристически агент са търговски сделки по смисъла на 286, ал.1 от ТЗ вр. чл. 1, ал.1 , т.13 от ТЗ.

По делото се установи сключването на договор за продажба на туристически пакет на 10.11.2021 година между И. П. и ответника Д.Х. БГ ЕООД чрез туристическия агент У. АД – договор по чл. 79а от Закона за туризма.

Установи се, че туроператорът е получил плащане в пълен размер по договора за туристически пакет 4326/10.11.2021 година, осъществено чрез туристическия агент.

Установи се прекратяване на договора от туриста – И. П. на основание чл. 88, ал.2, т.2 от Закона за туризма с оглед съществени изменения на част от предлаганите услуги – отмяна на чартърен полет и заместването му със стандартен полет.

Съгласно чл. 88, ал.6 от ЗТ когато договорът за туристически пакет бъде прекратен съгласно ал. 2, т. 2 и пътуващият не приеме туристически пакет-заместител, туроператорът възстановява всички плащания, които е получил от пътуващия или от негово име, без необосновано забавяне и при всички случаи - не по-късно от 14 дни след прекратяването на договора.

Следователно, за длъжника - ответник по искането по чл. 625 от ТЗ е възникнало задължение да възстанови получените по договор за продажба на туристически пакет 4326/10.11.2021 г. суми на насрещната страна по договора – И. П., от чието име и за чиято сметка са платени, доколкото именно И. П. е страна по договора за туристически пакет. Ирелевантно е обстоятелството, че в счетоводството на длъжника това задължение се сочи с титуляр У. АД, доколкото се У. АД като туристически агент не е страна по договора за предоставяне продажба на туристически пакет и за него не възникват нито права, нито задължения по договора. Не се спори, че У. АД е извършила плащането към туроператора за сметка на пътуващия.

Не се твърди изпълнение на задължението на длъжника да възстанови сумите по прекратения договор за туристически пакет.

Доколкото се касае за вземане във връзка с прекратяване на абсолютна търговска сделка, вземането на молителя е от търговска сделка, следователно, легитимира молителя И. П. като кредитор, който може да иска откриване на производство по несъстоятелност.

Относно четвъртата и петата предпоставка за откриване на производство по несъстоятелност:

При преценката дали длъжникът е в състояние на неплатежоспособност, Съдът изхожда от следното:

Неплатежоспособността е правна категория, като легално определение за нея е дадено в чл.608, ал.1 от ТЗ. Съгласно него, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения.

Презумпциите на чл.608, ал.2, 3 и ал.4 от ТЗ служат за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца.

Практиката приема, че под „спиране на плащанията" по см. на чл.608, ал.3 ТЗ на база на легалното определение на понятието „неплатежоспособност“, следва да се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са изчерпателно изброените в ал.1 на чл.608 от ТЗ. Спиране на плащанията на друг вид вземания е ирелевантно за състоянието на неплатежоспособност, защото съгласно ал.1 на чл.608 от ТЗ, състоянието на длъжника да ги изпълни е без значение за правно дефинираното състояние на неплатежоспособност.

В тежест на ответника е да обори презумпцията на чл.608, ал.3 ТЗ, като това може да стане на базата на анализ на имуществено - финансовото състояние на предприятието на длъжника, от който да се изведе способността на ответника да погасява задълженията си.

В конкретния случай длъжникът не обори презумпцията. Напротив, установи се по делото на базата на заключенията на съдебно-счетоводната експертиза, че длъжникът не е извършил плащания и на двамата кредитори, подали молби по чл. 625 от ТЗ – на кредитора Юробанк България АД - с оглед последния падеж – 06.07.2022 година и кредитора И. П. - с оглед законово регламентирания падеж на задължението по чл. 88 от ЗТ – 09.12.2021 година, както и кредитора НАП за установените публични задължения, при настъпила изискуемост, с най-старо непогасено публично задължение с падеж 25.05.2021 година.

Установява се и от заключението на ССЧЕ, че дружеството не разполага със средства и имущество да разплати тези задължения.

Не се установява след май 2021 г. да са осъществявани каквито и да е разплащания на кредитори на дружеството.

Поради това Съдът намира, че се установява, че е налице неплащане поради липсата на средства, а не поради субективна преценка.

Следва да се отбележи, че състоянието на неплатежоспособност в конкретния случай се потвърждава и при анализа на финансово-икономическото състояние на длъжника.

При този анализ се използват различни икономически и финансови показатели, като при трактовката на въпроса каква информация ни дава всеки

един от тях, Съдът изхожда от следното:

Краткотрайните (текущите) активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите, задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

Краткотрайните активи се класифицират в четири групи: материални запаси (материали, стоки и готова продукция), краткосрочни вземания (с падеж до 1 г.), краткосрочни финансови средства (акции, облигации и подобни, закупени със спекулативна цел - т.е. за препродажба) и налични парични средства, като групите освен по вида се различават и по ликвидността на активите в тях. От икономическа гледна точка ликвидността представлява възможността един актив да се продаде веднага и то на справедлива пазарна цена или с малко отклонение от нея. Ето защо, най-ликвидни в оборота са паричните средства, тъй като предприятието може незабавно да ги трансформира в друг вид актив, закупувайки го. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента на ликвидност: на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължение (текущи задължения) на определена част или на всички краткосрочните активи, диференцирани според тяхната ликвидност. Така при коефициента на обща ликвидност се извършва съотнасяне на всички краткотрайни (текущи) активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи, очертани по-горе, но не всичките. Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи (в числителя на дробта) се изключват материалните запаси. При коефициента за незабавна ликвидност се игнорират и краткосрочните вземания. Коефициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение само на наличните паричните средства към текущите задължения и е най-динамичен.

Очертаните по-горе показатели за ликвидност могат да бъдат критерий за способността предприятието да поеме плащанията си само, ако краткотрайните активи, участващи при формирането им, реално са ликвидни (в икономическия смисъл на понятието), т.е. те да могат да бъдат реализирани като се получи техния справедлив пазарен еквивалент в пари.

Водещ показател за установяване на състоянието на неплатежоспособност на длъжника е коефициентът на обща ликвидност, отразяващ съотношението на всички краткотрайните активи към краткосрочните задължения.

Съдът намира, че по делото, с оглед изслушаната по делото експертиза – основно и допълнително заключение и изчислените показатели, се установи, че е налице траен и устойчив характер на затрудненията на предприятието на ответника.

При преценка на заключенията на съдебно-счетоводната експертиза, Съдът съобрази и, че за оценка на реалното финансово състояние на длъжника следва да се изхожда от обективно установими и документално обосновани данни, от които да се направи извод, вкл. и не само, за реализируемостта на актива, неговата ликвидност, вкл. и при съответни данни за документална необоснованост на счетоводни записвания по баланса - актив/пасив следва да се извърши корекционно преизчисляване на съответните коефициенти, като водещи показатели за финансовата стабилност на предприятието (в този смисъл и решение № 32/17.06.2013 г. по т. д. № 685/2012 г. на ВКС, решение № 164 от 30.11.2016 г. по т.д. № 284/2016 г. на ВКС, решение № 131 от 02.05.2018 г. по т. д. № 2297/2017 г., ТК, II ТО на ВКС). Именно това е проявата и на засиленото служебно начало в производството по несъстоятелност, въведеното от чл. 621а, ал. 1, т. 2 от ТЗ.

По посоченото в решение № 32/17.06.2013 г. по т. д. № 685/2012 г. съдът дължи корекционна оценка и при установено несъответствие с реално съществуващи вземания и задължения или отразяването им с погрешна квалификация на краткосрочни/дългосрочни.

Поради това и в настоящото производство, Съдът намира, че следва да преценява финансово икономическите показатели на дружеството - длъжник като се основе на изготвения алтернативен вариант за размера на краткосрочните вземания за 2021 г. и 2022 година, а именно – вариант, в които от краткосрочните вземания се изключат вземанията, които вещото лице е установило, че са със срок над 1 година, което сочи на извод за тяхната несъбираемост.

При тези изчисления се установява, че до 2020 г., вкл. показателите на обща ликвидност са значително над определения минимум като практика, свидетелстващ за добро финансово състояние – 1 (единица). За следващите две години обаче - 2021 г. и 2022 г. и до датата на изготвяне на последното заключение на ССчЕ – 02.2023 г., обаче се установява, че този коефициент вече е значително под норматива – 0,51489 за 2021 г. и съответно 0,2681 за 2022 година. Под минималните препоръчителни стойности (от 0,6 – до 0.7) са и показателите на коефициента на бърза ликвидност, както и два спомагателни коефициента – коефициента на незабавна (препоръчителни граници – 0,3-0,4) и абсолютна ликвидност (следва да е по-голям от 0,2 – за 2022 година).

Налице е, следователно, неплатежоспособност като икономическо понятие.

Същевременно, с оглед тенденцията в изследвания период може да се заключи, че затрудненията на молителя не са временни, което с аргумент от чл. 631 ТЗ сочи, че спрямо длъжника е налице неплатежоспособност и като юридическо основание за откриване на производство по несъстоятелност.

Следва да се отбележи, че самият длъжник е уведомил както министъра на туризма с уведомление, вх. № Т-26-Д-93/21.07.2022 г. за преустановяване на дейността си и за стартирана процедура по обявяване в несъстоятелност, поради неплатежоспособност, считано от 20.07.2022 година. Това уведомление е вписано в публичния регистър на туроператорите и туристическите агенти - част от Националния туристически регистър. Т.е. налице е признание и от длъжника, че е в състояние на неплатежоспособност и не може да продължава да осъществява стопанска дейност.

За да определи началната дата на неплатежоспособността Съдът съобрази следното:

Последователно в практиката си ВКС приема, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на чл. 608 ТЗ, е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни парично задължение по търговска сделка, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение (в този смисъл решение № 64/9.02.2005 г. по гр. д. № 466/2004 г. на ВКС, решение № 549/27.10.2008 г. по т.д. № 239/2008 г. на ВКС, решение № 657/7.11.2006 г. на ВКС, решение № 115/25.06.2010 г. по т.д. № 169/2010 г. на ВКС). Приема се също така, че за да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни - т.е. следва да е налице обективна невъзможност за плащане, като действителното икономическо състояние на длъжника, се преценява след анализ на събраните за това доказателства.

Така и в решение № 220/07.02.2018 г. по т.д. № 758/2017 г. на ВКС, I ТО е посочено, че релевантен за определяне началната дата на неплатежоспособност е моментът на обективната невъзможност да се изпълнят задълженията към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не спирането на плащането към отделен кредитор, поради което на съобразяване подлежи не само факта на спиране на плащанията, а причините за това - липсата на краткотрайни активи с достатъчна степен на ликвидност за покриване на краткосрочните задължения, т.е. - началната дата на неплатежоспособност е обусловена от обективна невъзможност за изпълнение, а не от нежелание за плащане поради субективна преценка на длъжника, включително с оглед оспорване на вземането.

По изложените съображения, като съобрази заключението на съдебно-счетоводната експертиза и цялостният анализ на финансовото състояние на дружеството, Съдът намира, че началната дата на

неплатежоспособността следва да се определи спрямо данните за влошеното икономическо състояние на длъжника (тенденция, започнала след 31.12.2020 г.), и като се съобразят данните за датата на изискуемост на установените неплатени задължения на длъжника, посочени в заключението на ССчЕ. Доколкото до 31.12.2020 г. коефициентите на ликвидност на ответното дружество показват добре функциониращо търговско предприятие, то началната дата на неплатежоспособността следва да е определена за периода след 01.01.2021 г., тъй като след тази дата е започнало общото влошаване на финансово икономическото състояние на ответника и след която дата вече неплащанията на изискуеми задължения не могат да се отнесат към субективната преценка на длъжника.

С оглед нормалното развитие на бизнеса, което да предполага и периоди на влошени икономически показатели, без да е налице ясно установена тенденция, което се установява в рамките на няколко месеца, Съдът намира, че датата на неплатежоспособността следва да бъде определена на 25.05.2021 година – датата на изискуемост на най-старото публично задължение, доколкото към този момент вече се установява, с оглед общото финансово - икономическо състояние на дружеството - ответник, че непогасяването на изискуеми задължения не е резултат на субективно отношение на длъжника, а на обективна невъзможност за изпълнение към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а не само на кредиторите, инициирали производството по чл. 625 от ТЗ.

Следва да се отбележи и, че през целия изследван период коефициента на финансова автономност, като помощен критерий, и, който е показател за финансовото състояние на фирмата – нейната способност да посреща дълготрайните си задължения е под референтните стойности от 0,33, като след 31.12.2021 г. пада под 0,09.

Съдът е постановил определение по реда на чл. 629б от ТЗ от 21.02.2023 г., вписано в книгата по чл. 634в от ТЗ, с което е определил разноски за привнасяне от кредиторите на ответника.

По делото се установява, че дружеството - длъжник има налични парични средства по смисъла на чл. 629а от ТЗ – а именно парични средства по банкови сметки на длъжника в размер на 14 000 лева, което се установява и от заключението на ССчЕ. Тези средства са достатъчни да се покрият началните разноски на несъстоятелността за първите 6 месеца.

Поради това и производството по несъстоятелност следва да се открие при условията на чл. 630, ал.1 от ГПК.

С оглед уважаването на искането за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност, Съдът не следва да разглежда евентуално предявеното основание свърхзадлъжнялост от кредитора Юробанк България АД.

Водим от горното и на основание чл. 630, ал.1 от ТЗ, СГС, VI-10 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК 2****, седалище :гр. София, ж.к. ЛЮЛИН 10, бл. **** и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на **НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА** – **25.05.2021** година.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл.630, ал.1 от ТЗ, по отношение на Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК 2****, седалище: гр. София, ж.к. ЛЮЛИН 10, бл. ****.

НАЗНАЧАВА за временен синдик на Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК 2**** Е.Т., адрес: гр.София, ул."****, ет. партер и ѝ определя месечно възнаграждение в размер на 1000 лева.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на временния синдик съобщение **в едноседмичен срок** от получаването му да представи декларация, че отговаря на изискванията по чл.655 от ТЗ и да даде писмено съгласие.

СВИКВА ПЪРВО СЪБРАНИЕ на кредиторите на **04.04.2023 г., от 13,00 ч.** в залата на Съдебната палата, бул."Витоша" №2, СГС, определена за заседания на VI-10 състав с дневен ред по чл.672 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО по чл. 630 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър.

РЕШЕНИЕТО за откриване на производство по несъстоятелност подлежи на обжалване в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

Препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър на основание чл.622 от ТЗ.

Да се уведоми определеният временен синдик по телефона.

Съдия при Софийски градски съд: _____